

— Ето въ това сандъче се намиратъ коститѣ на единъ светецъ. Никой не може да се допира до него.

Владичитѣ се разтрепераха и попитаха:

— Кой е този светецъ?

Константинъ отговори:

— Той е нѣкогашенъ римския папа св. Климентъ, изпратенъ отъ лошъ царъ на заточение въ града Херсонъ на Черно море. Тамъ той мжченически загиналъ отъ езичниците. Азъ, добави Константинъ, бѣхъ пратенъ презъ 861 г. отъ византийския императоръ да проповѣдвамъ Христовата вѣра по ония мѣста, намѣрихъ тамъ мощитѣ на светеца, зехъ ги и ги нося въ Римъ, отдето той е излѣзълъ.

Среща съ папата.

Като узна римскиятъ папа Адрианъ, че братята сж въ Венеция и че Константинъ носи мощитѣ на светеца-папа Климента, загиналъ въ Херсонъ, веднага заповѣда да ги доведатъ въ Римъ. На своитѣ владици поржча, никой по пжтя да не закача учителитѣ и тѣхнитѣ ученици, а наопаки, всѣки да имъ дава храна и мѣсто за ношуване. Папата нареди въ Римъ да биятъ всички камбани по църквитѣ. Събраха се гражданитѣ, всѣки запали вощена свѣщъ, та начело съ папата, неговитѣ владици и съветници, духовенството и цѣлото население излѣзоха вѣнъ отъ стениѣ на града да посрещнатъ мощитѣ на светеца, носени отъ Константина. Внесоха ги въ църквата св. Петъръ, четоха опѣло и ги положиха въ друга една църква, наречена на името на светеца — „Св. Климентъ“.